

136
Ved Rundarne.

Ved Ronderne.

Nº 62.

Andante tranquillamente.

p

1. No ser eg at - ter sli - ke Fjell og
2. Ja Li - vet strøy - mer på meg, som det

1. Nu ser jeg at - ter sli - ge Fjeld' og
2. Ja, Li - vet strøm - mer på mig, som det

pp

And.

Slyt

Da - lar, som deim eg i min før - ste Ung - dom såg _____, og sa - ma
strøynde, når un - der Snjo eg såg det grø - ne Strå _____ . Eg drøymer
Da - le, som dem, jeg i min før - ste Ung - dom så _____, og sam - me
strøm - te, når un - der Sne jeg så det grø - ne Strå _____ . Jeg drømmer

pp

And.

pp

Vind den hei - te Pan - na sva - lar; og Gul - let Ugg på Snjo, som før det
no, som før eg al - tid drøym - de, når sli - ke Fjell eg såg i Luf - ti
Vind jeg fø - ler Pan - den sva - le; på Sne - en lig - ger Guld, som før det
nu, som før jeg al - tid drøm - te, når sli - ge Fjeld' jeg så i Luf - ten

pp

And. *And.* *And.* *And.* *And.* *And.* *And.*

låg. Det er eit Bar-ne-mål, som til meg ta-ler, og gjer meg
 blå. Eg gløymer Dagsens Strid, som før eg gløym-de, når eg mol
 lå. Det er mit Bar-ne-mål, jeg hø- rer ta- le, og glad, skjøndt
 blå. Jeg glemmer Da-gens Strid, som før jeg glem- te, når jeg mod

tan-ke-full, men en-då fjåg. Med Ung-doms-min-ne er den Ta-la
 Kveld af Sol eit Glimt fekk sjå. Eg fin-ner vel eit Hus, som vil meg
 tan-ke-fuld jeg lyt-te må thi Ung-doms-min-der i den Ta-le
 Af-ten-tid et Sol-glimt så. Et Ly til Nat-ten vil jeg vel mig

dim. e rit.
 blan-dad: Det strøy-mer på meg, so eg knapt kan an-da.
 hy-sa, når So-li heim til Not-ti vil meg ly-sa.
 drøm-mer: Jeg knapt kan an-de, så det på mig strøm-mer.
 fin-de, når Sol på Vej-en hjem vil for mig skin-ne.

dim. *p* *rit.* *pp*